UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

De pri[m]o li. sapie[n]tie

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

¶ O viri ad vos clamito. ⁊
vox mea ad filios hoim. Qui
Glā. Qui De pͥo li. ſapiētie

PArabole Salomonis ſi
lij Dauid re gꝭ iſrael ad
ſciēdā ſapiētiā ⁊ diſciplinā ad
intelligenda verba prudētie.
⁊ ſuſcipiendam eruditionem
doctrine iuſticiam ⁊ iudiciuꝫ
⁊ equitatē vt detur puul' aſtu
cia ⁊ adoleſcēti ſciētia ⁊ intel
lectus. Audiens ſapiēs ſapiē
tior erit ⁊ intelligēs guberna
cula poſſidebit. Animaduer
tit parabolā. ⁊ interpretatōnē
verba ſapiētū ⁊ enigmata eo
rum. Timor dn̄i principiū ſa
piētie. Sapiētiā atqꝫ doctri-
nam ſtulti deſpiciunt. Audi
fili mi diſciplinā patris tui ⁊
ne dimittas legeꝫ matris tue
vt addatur gratia capiti tuo ⁊
torques collo tuo. Fili mi ſi te
lactauerint pctōres ne acquie
ſcas eis. Si dixerint Veni no
biſcū inſidiemur ſanguini. ab
ſcondamus tēdiculas contra
inſontē. fruſtra deglutiamus
eum ſicut infernus viuētē ⁊ i-
tegrum quaſi deſcēdētē i lacū
oēm pcioſam ſubam repiem⁹
implebimus domus noſtras
ſpolijs ſorteꝫ mitte nobiſcum
marſupiū ſit vnum omniū no
ſtrorū fili mi ne ambules cuꝫ
eis. Prohibe pedē tuum a ſe
mitis eorum. Pedes eni illo-
rum ad malum currūt ⁊ feſti-
nant vt effundant ſanguineꝫ
Fruſtra autē iacitur rhete an̄
oculos pēnatorum. Ipſi quo
qꝫ contra ſanguinē ſuū inſidi
antur ⁊ moliūtur fraudes cō-
tra animas ſuas. Sic ſemite
oīs auari animas poſſidēti
um rapiunt. Sapiētia foris
p̄dicat in plateis dat vocē ſu
am. In capite turbarum cla-
mitat in foribus portarū vrb
profert verba ſua dicēs Vſqꝫ
quo puuli diligitis infantiaꝫ
⁊ ſtulti ea q̄ ſibi ſunt noxia cu
piēt ⁊ imprudentes odibunt
ſcientiam conuertimi ad cor-
reptionē meā. En proferā vo
bis ſpm̄ meū ⁊ oſtēdā vob ver
ba mea. Quia vocaui ⁊ ren-
nuiſtis. extēdi manū meā ⁊ n̄
fuit q̇ aſpiceret. Deſpexiſti om
ne cōſiliū meū ⁊ increpatiōes
meas neglexiſtis. Ego qꝫ in
interitu vr̄o ridebo ⁊ ſubſānа
bo cū vob id qđ timebatꝭ ad
uenerit. Cū irruerit repētina
calamitas ⁊ interit⁹ quaſi tē-
peſtas ingruerit qn̄ venerit ſu
p vos tribulatio ⁊ anguſtia.
Tūc inuocabūt me ⁊ nō exau
diā. mane conſurgent ⁊ nō in-
uenient me eo ꝙ exoſaꝫ habue
rint diſciplinam ⁊ timorē dn̄i
non ſuſceperint nec acquieue-
rint conſilio meo ⁊ detraxerit
vniuerſi correptioni mee. Co
medent ergo fructus vie ſue:
ſuiſqꝫ conſilijs ſaturabuntur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Auerſio paruulorum interfici
et eos ⁊ proſperitas ſtultoruz
perdet eos. Qui autē me audi
erit abſqz terrore requieſcet et
abundātia perfruetur timore
malo ſublato. Fili mi ſi ſuſce
peris ſmones meos et māda
ta mea abſconderis penes te
vt audiat ſapientiā auris tua
inclina cor tuū ad cognoſcen-
dam prudentiam. Si eni ſa-
pientiam inuocaueris ⁊ incli
naueris cor tuum prudentie:
ſi queſieris eam quaſi pecuni-
am et ſicut theſauros effode-
ris illam tunc intelliges timo
rem dñi et ſcientiam dei inue-
nies quia dominus dat ſapiē
tiam et ex ore eius prudentia
et ſcientia. cuſtodiet rectoꝝ ſa
lutem et proteget gradientes
ſimpliciter ſeruās ſemitas iu
ſticie et vias ſanctoꝝ cuſtodi-
ens. Tunc intelliges iuſticiaz
⁊ iudicium et equitatez ⁊ om-
nem ſemitam bonam. Si in-
trauerit ſapientia cor tuum ⁊
ſcientia anime tue placuerit
conſilium cuſtodiet te ⁊ pru-
dentia ſuabit te vt eruaris a
via mala ⁊ ab homīe qui per-
uerſa loquit̄. Qui relinquunt
iter rectum et ambulant ꝑ vi
as tenebroſas. Qui letantur
cum malefecerint et exultant
in rebus peſſimis. Quorum
vie peruerſe ſunt et infames
greſſus eorum. Vt eruaris a
muliere aliena ⁊ ab extranea
que mollit ſermones tuos et
relinquit ducē pubertatis ſue
⁊ pacti dei ſui oblita eſt. In-
clinata eſt enī ad mortē dom'
eius ⁊ ad inferos ſemite ipſi9
Oēs qui ingrediūtur ad eā
non reuertent̄. nec apprehen-
dent ſemitas vite vt ambules
in via bona ⁊ calles iuſtorum
cuſtodias. qui eni recti ſūt ha
bitabūt in terra ⁊ ſimplices ꝑ
manebunt in ea. Impij vo de
terra perdentur. ⁊ qui inique
agunt auferentur ex ea. Fili
mi ne obliuiſcaris legis mee ⁊
precepta mea cor tuum cuſto
diat. Longitudinem eni die-
rum et annos vite ⁊ pacē ap-
ponent tibi. Miſicordia ⁊ ve
ritas te non deſerant. Circū-
da eas gutturi tuo ⁊ deſcribe
in tabulis cordis tui ⁊ inueni
es gratiam et diſciplinam bo
nam coram deo ⁊ hominib9.
Habe fiduciam in domio et
toto corde tuo ⁊ ne innitaris
prudentie tue. In oīb9 vijs
tuis cogita illuz ⁊ ipe diriget
greſſus tuos. Ne ſis ſapiens
apud teipm. Time deum et
recede a malo. Sanitas quip
pe erit vmbilico tuo ⁊ irriga-
tio oſſium tuorū. Honora do
minum de tua ſubſtantia ⁊ de
primitijs omniū frugum tua-
rum da pauperib9 ⁊ implebūt
horrea tua ſaturitate. ⁊ vino

torcularia redundabunt.
Diſcip linam domini fili mi
ne abycias nec deficias cum
ab eo corripieris. Quem em̄
diligit dominus corripit ⁊ q̄
ſi pater in filio complacet ſibi
Beatus homo qui inuenit ſa
pientiam ⁊ qui affluit prudē-
tia. Melior eſt acquiſitio eiꝰ
negociatione auri ⁊ argenti p̄
mi et puriſſimi fructus eius.
Precioſior eſt cunctis opibꝰ
ſapientia et om̄ia que deſide-
rantur huic non valent com-
parari. Longitudo dierum ī
dextera eius ⁊ in ſiniſtra illiꝰ
diuitie ⁊ glı̄a. Vie eiꝰ vie pul
chre ⁊ om̄es ſemite eius paci-
fice. Lignum vite eſt his qui
apprehenderint eam: et qui te
nuerint eam beati. Dominꝰ
ſapientia fundauit terram ſta
biliuit celos prudentia. Sa-
pientia illius eruperunt abyſ-
ſi. ⁊ nubes roze concreſcūt. Fi
li mi ne effluant hec ab oculiſ
tuis. Cuſtodi legez meā atq̄
conſilium meum ⁊ erit vita a-
nime tue ⁊ gratia faucibꝰ tu-
is. Tunc ambulabis fiducia
liter in via tua ⁊ pes tuus nō
impinget. Si dormieris non
timebis quieſces ⁊ ſuauis erit
ſomnus tuus. Ne paueas re-
pentino terrore ⁊ irruentes ti-
bi potentias impiorum. Do-
minus enī erit in latere tuo et
cuſtodiet ⁊ pedez tuum ne ca-
piaris. Noli prohibere bn̄fa-
cere eum qui poteſt: ſi vales et
ipſe bene fac. Ne dicas ami-
co tuo vade ⁊ reuertere ⁊ cras
dabo tibi cum ſtatim poſſis
dare. Ne moliaris amico tuo
malum cum ille in te habeat
fiduciam. Non contēdas ad
uerſus hominem fruſtra cū ip
ſe tibi nihil mali fecerit. Ne
emuleris hominem iniuſtum
nec imiteris vias eius qꝛ ab-
hominatio domini om̄is illu-
ſor: ⁊ cum ſimplicibꝰ om̄is ſer
mocinatio eiꝰ. Egeſtas a do-
mino in domo impij: habita-
cula aūt iuſtorum bn̄dicētur.
Ipſe deludet illuſores ⁊ man-
ſuetis dabit grām. Gloriam
ſapientes poſſidebunt: ſtulto-
rum exultatio ignominia. Au
dite filij diſciplinā patris ⁊ at
tendite vt ſciatis prudentiā.
Donū bonū tribuam vobis:
legem meam ne derelinquatꝫ
Nam ⁊ ego filiꝰ fui pr̄is mei
tenellus ⁊ vnigenitus coram
matre mea: ⁊ docebat me at-
q̄ʒ dicebat. Suſcipiat verba
mea cor tuum. cuſtodi precep
ta mea ⁊ viues. poſſide ſapien
tiam. poſſide prudentiam Ne
obliuiſcaris neqʒ declines a
verbis oris mei. Ne dimittaſ
eam: ⁊ cuſtodiet te. dilige eam
et ſeruabit te. Principium ſa
piētie poſſide ſapiētiā. ⁊ i om
ni poſſeſſione tua acquire pru

dentiam. Arripe illam ⁊ exal
tabit te. glorificaberis ab ea
cum eam fueris amplexatus.
dabit capiti tuo augmẽta grã
rũ: ⁊ corona inclyta ꝓteget te.
Audi fili mi, et ſuſcipe verba
mea vt mľtiplicentur tibi an
ni vite. Viã ſapiẽ mõſtrabo ti
bi ⁊ ducam te ꝑ ſemitas equi
tatis. quas cum ingreſſus fue
ris non artabuntur greſſ⁹ tui
⁊ currens non habebis offen-
diculum. Tene diſciplinã ne
dimittas eam. Cuſtodi illaz
q꞉ illa eſt vita tua. Ne delecte
ris in ſemitis impiorum: nec
tibi placeat maloꝝ via. fuge
ab ea: nec trãſeas ꝑ illã: decli-
na ⁊ deſere eam. Nõ enĩ dor-
miũt niſi cũ malefecerint ⁊ nõ
rapitur ſomn⁹ ab eis niſi ſup-
plantauerint. Comedũt pa-
nẽ impietatis ⁊ vinũ iniquita
tis bibũt. Iuſtoꝝ aũt ſemita
quaſi lux ſplendens procedit
⁊ creſcit vſq꞉ ad perfectã diez.
via impioꝝ tenebroſa. neſciũt
vbi corruũt. Fili mi auſculta ſ̃
mones meos ⁊ ad eloq̃a mea
inclina aurez tuã. Ne recedãt
ab oculis tuis cuſtodi ea ĩ me
dio cordis tui. vita enĩ ſunt in
uenientibꝫ ea ⁊ vniuerſe carni
ſanitas. Omĩ cuſtodia ſerua
cor tuũ q꞉ ex ipo vita ꝓcedit.
remoue a te os prauũ ⁊ detra-
hẽtia labia ſint ꝓcul a te. ocu-
li tui recta videãt: ⁊ palpebre
tue precedãt greſſus tuos. Di
rige ſemitas pedibus tuis: et
om̃es vie tue ſtabiliẽtur. Ne
declines ad dexteraz neq꞉ ad
ſiniſtram. Auerte pedem tuuz
a malo. Vias enĩ que a dex-
tris ſũt nouit dñs: peruerſe ve
ro ſunt que ſũt a ſiniſtris. Ipſe
enĩ rectos faciet greſſus tuos:
itinera aũt tua in pace ꝓducet
Fili mi attende ſapiam meaz
⁊ prudentie mee inclina aurez
tuã vt cuſtodias cogitatiões
⁊ diſciplinã labia tua ꝯſeruẽt
Ne intẽderis fallacie mulie-
ris. Fauus enĩ diſtillans la-
bia meretricis ⁊ nitidius oleo
guttur eius. Nouiſſima autẽ
illius amara quaſi abſynthi-
um. ⁊ lingua eius acuta qua-
ſi gladius biceps. Pedes ei⁹
deſcendũt in mortem ⁊ ad in
feros greſſus eius penetrant.
Per ſemitam vite non ambu
lant. vagi ſunt greſſus eius ⁊
inueſtigabiles. Nunc ergo fi-
li mi audi me. ⁊ ne recedas a
verbis oris mei. Lõge fac ab
ea viaz tuam ⁊ ne appinques
foribꝫ domus eius. Ne des a
lienis honorez tuum ⁊ annos
tuos crudeli. Ne forte imple
antur extranei viribꝫ tuis ⁊ la
bores tui ſint in domo aliena
⁊ gemas in nouiſſimis quan
do conſumpſeris carnes tuas
⁊ corpus tuum. Et dicas cur
deteſtatus ſum diſciplinam ⁊

increpationibꝰ non acquieuit
coꝛ meū.nec audiui vocē docē
tiū meꝝ mgr̄is n̄ inclinaui au
rem meam. Pene fui in omni
malo in medio eccleſie ⁊ ſyna
goge. Bibe aquā de ciſterna
tua ⁊ fluenta putei tui. Deri
uētur fontes tui foꝛas ⁊ ī pla
teis aquas tuas diuide. Ha
beto eas ſolus. nec ſint alieni
participes tui. Sit vena tua
benedicta ⁊ letare cum mulie
re adoleſcentie tue. Cerua ca
riſſima et gratiſſimus hinnu
lus. Vbera eius inebꝛient te
omni tempoꝛe ⁊ in amoꝛe eiꝰ de
lectare iugiter. Quare ſedu
ceris fili mi ab aliena ⁊ foue
ris in ſinu alterius. Reſpicit
dominus viam homis ⁊ om
nes greſſus eius conſiderat.
Iniquitates ſue capiunt im
pium ⁊ funibꝰ peccatoꝝ ſuoꝝ
conſtringitur. Ipe moriet̃ qꝛ
non habuit diſciplinā ⁊ ī mlt̃
titudine ſtulticie ſue decipiet̃
Fili mi ſi ſpoponderis ꝑ ami
co tuo defixiſti apud extrane
um animā tuā. Illaqueatus
es verbis oꝛis tui ⁊ captꝰ pro
pꝛijs ſmonibꝰ. fac ergo quod
dico fili mi ⁊ teipm libera qꝛ
incidiſti in manum ꝓximi tui
Diſcurre feſtina ſuſcita ami
cum tuum ne dederis ſomnū
oculis tuis nec doꝛmitēt pal
pebꝛe tue. Eruere quaſi da
mula de manu ⁊ quaſi auis d̄

inſidijs aucupis. Vade ad
foꝛmicam o piger: et conſide
ra vias eius: et diſce ſapienti
am. Que cum non habeat
ducem: nec pꝛeceptoꝛem: nec
pꝛincipem: parat in eſtate ci
bum ſibi: ⁊ congregat in meſ
ſe quod comedat. Vſqꝫquo
piger doꝛmies. Quando con
ſurges e ſomno tuo paululum
doꝛmies: paululum doꝛmita
bis: paululum conſeres ma
nus tuas vt doꝛmias ⁊ veni
et tibi quaſi viatoꝛ egeſtas: et
pauperies quaſi vir armatus.
Si vero impiger fueris veni
et vt fons meſſis tua: et ege
ſtas tua longe fugiet a te. Hō
apoſtata vir inutil' graditur
oꝛe peruerſo: annuit oculis: te
rit pede: digito loquitur: pꝛa
uo coꝛde machinatur malum
⁊ omni tempoꝛe iurgia ſemi
nat. Huic extemplo veniet ꝑdi
tio ſua. ⁊ ſubito conteretur nec
habebit vltra medicinam.
Sex ſunt que odit dominus:
et ſeptimum deteſtatur ani
ma eiꝰ. Oculos ſublimes: lin
guam mendacem: manus ef
fundentes innoxium ſangui
nem coꝛ machinans cogitati
ones peſſimas. pedes veloces
ad currendū in malū ꝓferētē
mendacia teſtem fallacem et
eum qui ſeminat inter frēs di
ſcoꝛdias. Conſerua fili mi p̄
cepta patris tui: ⁊ ne dimit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tas legem matris tue. liga eã
in corde tuo iugiter ⁊ circũda
gutturi tuo. Cũ ambulauerꝭ
gradiantur tecum. cum dor-
mieris cuſtodiant te. ⁊ euigi-
lans loquere cum eis. Qꝛ mã
datũ lucerna ẽ. ⁊ lex lux. ⁊ via
vite increpatõ diſcipline vt cu
ſtodiat te a muliere mala et a
blanda lingua extranee. Nõ
concupiſcat pulchritudinem
eius cor tuũ. ne capiaris nu-
tibus illius. Precium enim
eni ſcorti vix eſt vnius panis.
Mulier aũt viri p̄cioſã aĩam
capit. Nunquid p̄t hom ab-
ſcondere ignẽ in ſinu ſuo vt ve
ſtimenta illius non ardeant.
aut ambulare ſuper prunas vt
non comburantur plante eiꝰ.
Sic qui ingreditur ad mulie
rem proximi ſui nõ erit mun-
dus cũ tetigerit eam. Nõ grã
dis eſt culpa cum quis furatꝰ
fuerit. Furatur eñ vt eſurien-
tem impleat animã. Dep̄hen
ſus quoqꝫ reddet ſeptuplum.
⁊ oẽm ſubſtãtiã domꝰ ſue tra
det et liberabit ſe. Qui autẽ
adulter eſt ꝓpter cordis inopi
am perdet animam ſuã. Tur
pitudinem ⁊ ignominiam cõ
gregat ſibi: et oꝓꝓbrium illiꝰ
non delebitur. Quia zelus et
furor viri non p̄cet in die vin
dicte nec acquieſcet cuiuſq̄ꝫ p̄
cibus nec ſuſcipiet pro redem
ptione dona plurima. Fili mi
cuſtodi ſermones meos ⁊ p̄ce-
pta reconde tibi. Fili honora
dominum ⁊ valebis preter eũ
vero ne timueris alienũ. Ser
ua mandata mea ⁊ viues ⁊ le
gem meam quaſi pupillã ocu
li tui. Liga eam in digitis tu
is. ſcribe illam in tabulis cor-
dis tui. Dic ſapiẽ ſoror mea
es et prudentiã voca amicã
tuam. Ut cuſtodiat te a mu-
liere extranea ⁊ ab aliena que
verba ſua dulcia facit. De fe-
neſtra eñ domus mee per can
cellos proſpexi iuuenem ⁊ vi-
deo paruulos. Conſidero ve
cordem iuuenem qui tranſit
per plateas iuxta angulum ⁊
ꝓpe viam domus illius gradi
turi obſcuro adueſpaſcẽte die
in noctis tenebris ⁊ caligine.
Et ecce occurrit illi mulier in
ornatu meretricio preparata
ad decipiendas aĩas. Gar-
rula et vaga quietis impati-
ens nec valens in domo conſi
ſtere pedibus ſuis. Nunc fo-
ris nunc in plateis nunc iux-
ta angulos inſidians. Appre
henſumqꝫ deoſculatur iuue-
nem et procaci vultu blandit
dicens: Victimas pro ſalute
deuoui: hodie reddidi vota
mea. Idcirco egreſſa ſum in
occurſum deſiderans te vide-
re et reperi. Interui funibus
lectulum meum ſtraui tapeti
bus pictis ex egypto: aſperſi

cubile meum mirra et aloe et
cynamomo Ueni inebriemur
vberibus ⁊ fruamur cupitis
amplexibus donec illucescat
dies. Non est eñi vir in domo
sua. abijt via longiſſima. ſac-
culum pecunie ſecū tulit: ī die
plene lune reuerſurus ē in do-
mum ſuam. Irretiuit eū mul-
tis ſermonibus et blandicijs
labiorum protraxit illū. Sta-
tim eam ſequitur quaſi bos
ductus ad victimam ⁊ quaſi
agnus laſciuiens ⁊ ignorās ⁊
neſcit ꝙ ad vincula ſtult⁹ tra-
hatur: donec tranſfigat ſagit-
ta iecur eius. Uelut ſi quis fe-
ſtinet ad laqueū ⁊ neſcit ꝙ de
periculo anime illius agitur.
Nunc ergo fili mi audi me et
attende verbis oris mei. Ne
abſtrahatur in vijs illi⁹ mens
tua neqꝫ decipiarꝭ ſemitis ei⁹
Multos vero vulneratos de-
iecit et fortiſſimi quiqꝫ interfe-
cti ſunt ab ea. Uie inferi do-
mus eius penetrātes interio-
ra mortis. Nunquid non ſa-
pientia clamitat: ⁊ prudentia
dat vocē ſuam. In ſummis ex-
celſiſqꝫ verticibꝫ ſupra viam in
medio ſemitis ſtās iuxta por-
tam ciuitatis in ipis foribus
loquiẗ dicens. O viri ad vos
clamito: ⁊ vox mea ad filios
hominum. Intelligite paruu-
li aſtuciam ⁊ inſipiētes aīad-
uertite. Audite quoniā de re-
bus magnis locutura ſū ⁊ ape-
rientur labia mea vt recta ꝓdi-
cent. Ueritatē meditabiẗ gut-
tur meū: labia mea deteſtabū-
tur impiuꝫ. Iuſti ſūt oīs ſer-
mones mei: non eſt in eis pra-
uum quid neqꝫ ꝑuerſum. Re-
cte ſunt intelligētibꝫ ⁊ equi in-
uenientib⁹ ſciētiā. Accipite di-
ſciplinam meā ⁊ nō pecuniam
doctrinā magis ꝙꝫ aurū eligi-
te. Melior eſt em̄ ſapiētia cū-
ctis opibꝫ ꝓcioſiſſimis ⁊ oīe
deſiderabile ei nō pōt compa-
rari. Ego ſapientia habito in
conſilio ⁊ eruditis interſuꝫ co-
gitationibꝫ. Timor dñi odit
malum arrogantiam ⁊ ſupbi-
am ⁊ viā prauā ⁊ os bilingue
deteſtor. Meū eſt conſilium ⁊
eqtas mea eſt prudentia mea
eſt fortitudo. Per me reges re-
gnant ⁊ legū cōditores iuſta
decernūt. Per me pricipes im-
perant ⁊ potētes decernūt iu-
ſticiam. Ego diligētes me di-
ligo: ⁊ qui mane vigilauerint
ad me inuenient me. Mecum
ſunt diuitie et gloria opes ſu-
perne ⁊ iuſticia. Melior ē fru-
ctus meus auro ⁊ lapide ꝓci-
oſo ⁊ genimia mea argēto ele-
cto. In vijs iuſticie ambulo ī
medio ſemitarum iudicij. vt
ditem dil'gētes me ⁊ theſau-
ros eoꝝ repleam Tu aūt dñe

Dñica proxima kaleñ. ſeptēb
hoc eſt feſto Egydij imponiẗ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

hiſtoria. Si bona vt infra cũ
libro Job per duas ebdoma
das legendo. In primis ꝟs
eiuſdem dñice Sup mag. vel
poſt primũ bñd. añ. Cum au
diſſet iob nunciorꝝ verba ſuſti
nuit patienter ⁊ ait: Si bona
ſuſcepimus de manu dñi ma
la aũt quare non ſuſtineamus
in omib; his nõ peccauit iob
labijs ſuis neqꝫ ſtultuȝ aliqd
contra deũ locutus eſt. Cap.
⁊ collecta de dñica futura. A
lio ſequẽti ſabbato añ. In om
nib; his nõ peccauit iob labijſ
ſuis neqꝫ ſtultum quid cõtra
deũ locutus ẽ. Sequẽtes añe
pñt p hebdomadã ſecundam
feriatis dieb; imponi ſi place
at vel eque omitti. añ Crines
mei vermes ſunt cutis mea a
ruit deuorata caro: os meum
putruit nimis. datus ſum io
obpbrium mundo ⁊ iã nõ cn
gnoſcor ab amicis meis. aña
Auditu auris audiui te nunc
aũt oculus meus videt te. id
circo ipe me reprehendo ⁊ ago
penitentiaȝ in fauilla ⁊ cinere
Añ. Quãtas habeo iniqui
tates ⁊ pctã reſpõde mihi cur
faciẽ tuã abſcondis ⁊ arbitra
ris me inimicũ tuum. ℟. Si
bona ſuſcepimus de manu do
mini mala autẽ quare non ſu
ſtineamus. Dñs dedit domi
nus abſtulit ſicut domino pla
cuit ita factum eſt: ſit nomen
dñi bñdictũ. ℣. In oĩb; his
non peccauit iob labijs ſuis.
neqꝫ ſtultum quid cõtra deuȝ
locutus eſt. Dominꝰ. ℟. An
teqꝫ comedam ſuſpiro: ⁊ tãqꝫ
inundantis aque ſic rugitꝰ me
us qꝛ timor quẽ timebam eue
nit mihi: ⁊ quod verebar acci
dit. Nonne diſſimulaui nõne
ſilui ſed iam quieui ⁊ venit ſu
per me indignatio tua domi
ne. ℣. Nolo multa fortitudi
ne contendat mecum ne mag
nitudis ſue mole me pmat eq
tatem proponat cõtra me No
ne. ℟. Utinam appenderen
tur peccata mea quib; iã me
rui. Et calamitas quã patior
ĩ ſtatera. ℣. Quaſi arena ma
ris hec grauior appareret vnd
⁊ verba mea dolore ſut plena
Et Glia. Et. ℟. Quare de
traxiſtis ſmonib; veritatꝭ ad
increpandum verba compo
nitis ⁊ ſubuertere nitimini a
micũ veſtrum. Uerumtamen
que cogitaſtis explete. ℣. Mi
litia eſt vita hominis ſup ter
ram. ⁊ ſicut dies mercennarij
dies eius. Uerumtamẽ que
℟. Paucitas dierũ meorum
finitur breui dimitte me dñe.
ſine plangam paululum dolo
rem meum. Anteqꝫ vadaȝ ad
terram tenebroſam ⁊ opertaȝ
mortis caligine. ℣. Ecce ipul
uere ſedeo ⁊ i puluere dormio
⁊ ſi mane me queſieris nõ ſub

ſiſtam. Antecꝫ. ℟. Ne abſcō
das me domie a facie tua ma
num tuam longe fac a me Et
formido tua nō me terreat. ℣.
Uoca me dñē et reſpondebo
tibi aut certe loquar ⁊ tu rñde
mihi. Et formido. Glīa. Et.
℟. Quis mihi tribuat vt in
inferno protegas me ⁊ abſcon
das me donec pertranſeat fu/
ror tuus dñe. Niſi tu qui ſol⁹
es deus et conſtituas mihi tē
pus in quo recorderis mei ℣.
Nunquid ſicut dies hominiſ
dies tui vt queras iniquitatē
meā cū ſit nemo qui de manu
tua poſſit eruere: Niſi. ℟.
Scio dñe qꝛ morti me tradi/
turus es vbi cōſtituta ē omīs
domus viuentiū ſpero i te do
mine qꝛ nō ad cōſumptiōꝫ me
am emittis manū tuaꝫ ⁊ ſi in
ꝓfundum infernu dimerſus fu
ero Inde me liberabis. ℣. Si
aſcēdero i celū tu illic es: ſi de/
ſcendero in infernū. Inde ℟.
Nocte os meū ꝑforatur dolo
rib⁹ ⁊ qui me comedūt nō dor
miunt a multitudine eoꝝ con
ſumetur veſtimentū meū. Cō
paratus ſum luto ⁊ aſſimila/
tus ſum fauille ⁊ cineri. ℣. O
cuſtos hominuꝫ quare me po
ſuiſti contrarium tibi ⁊ fact⁹
ſum mihimetipi grauis parce
mihi domie nihil em̄ ſūt dies
mei. Compa. Glīa Compa.
℟. Uerſa eſt in luctuꝫ cytha
ra mea ⁊ organū meum in vo
cem flentium. Parce domine
nihil em̄ ſunt dies mei. ℣. O
cuſtos hoīm quare me poſui/
ſti cōtrariū tibi ⁊ factus ſum
mihimetipſi grauis. Parce.
℟. Nōne cognoſcit d̄s vias
meas ⁊ cunctos greſſus meoſ
dinumerat. ꝙ ſi ābulaui i vani
tate aut feſtinauit in dolo peſ
meus a ꝓpēdat me i ſtatera iu
ſta. Et probet deus innocēti
am meā. ℣. Quis det vt ve/
niat petitio mea aut qd̄ expe/
cto tribuat mihi d̄s. Et ℟.
Adeſto dolori meo de⁹ nimiū
fatigor ⁊ cecidit in luctum cy
thara mea ⁊ cantatio mea In
plorationē. ℣. Uerſa ē i luctū
cythara mea et organū meum
In Glīa. In. ℟. Auditu au
ris audiui te dñe: nūc aūt ocu
lus meus videt te: idcirco ipē
me reꝓhēdo Et ago penitēti
am i fauilla et cinere. ℣. Unū
locutus ſum qd̄ vtinā nō dixiſ
ſem ⁊ alterum quib⁹ vltra vnū
nō addā ſꝫ ponā digitum ori
meo Et ℟. Qui ꝯſolabatr̄ me
receſſit a me q̄ro qd̄ volui ⁊ n̄
inuenio: fūdunt oculi mei la/
chrymas Qꝛ replet⁹ ſū ama/
ritudie. ℣. Fletū deduxerunt
oculi mei: ⁊ palpebras meas
operuit vmbra mortis. Qꝛ.
℟. Deſideriū meū oīs audi
⁊ tribue mihi auditorem qui
eq̄tateꝫ ꝓponat cōtra me. Ue

ff ij

peruenīat ad victoꝛiā iudiciū
meū. ℣. Nolo multa vt s i ij.
℟. Glia. Ur. ℟. Inclinans
faciē meā ingemiſco cōmoue-
boꝛ omīb; mēbꝛis meis. ſcio
em̄ dn̄e qꝛ impunitū nō dimit
tis. Et ſi ſum impius quare
non ſum moꝛtuus ſed laboꝛo
℣. Que eſt em̄ foꝛtitudo mea
vt ſuſtineam. aut quis finis
meus vt patiēter agam. Et

De libꝛo Job

Vir erat i terra hus nomine Job:
⁊ erat vir ille ſimplex ⁊ rectus
ac timens deum ⁊ recedens a
malo. Natiq; ſūt ei ſeptem fi-
lij et tres filie. et fuit poſſeſſio
eius ſeptē milia ouium ⁊ tria
milia camelo꜍: quingēta quo
q; iuga boum ⁊ quingente aſi
ne ac familia multa nimis.
Eratq; vir ille magnus inter
om̄es oꝛientales Et ibant filij
eius et faciebāt conuiuium ꝑ
domos vnuſquiſq; in die ſuo
Et mittentes vocabāt tres ſo
roꝛes ſuas vt comederēt ⁊ bi-
berent cū eis. Cūq; in oꝛbem
tranſiſſent dies conuiuij mit-
tebat ad eos iob ⁊ ſanctifica
uit illos. Conſurgenſq; dilu-
culo offerebat holocauſta per
ſingulos. Dicebat em̄ Ne foꝛ
te peccauerint filij mei ⁊ bene
dixerint deo in coꝛdibus ſuis
Sic faciebat iob cunctis die
bus. Quadam aūt die cū ve-
niſſent filij dei vt aſſiſterēt co-
ram dn̄o affuit inter eos etiaꝫ
ſathan. Cui dixit dn̄s. Vnd̄
venis. Qui rn̄dens ait. Cir-
cuiui terraꝫ ⁊ perambulaui eā
Dixitq; dn̄s ad eū Nunquid
conſideraſti ſeruuꝫ meū iob ꝙ
non ſit ei ſimilis i terra homo
ſimplex ⁊ rectus ⁊ timens de
um ac recedens a malo. Cui
reſpondens ſathan ait Nun
quid fruſtra timet iob deum.
Nonne tu vallaſti eum ac do
mum eius vniuerſamq; ſub-
ſtantiā ꝑ circuitum. Opib;
manuū ei⁹ bn̄dixiſti ⁊ poſſeſ-
ſio eius creuit in terra. Sꝫ ex-
tende paululū manū tuam et
tange cuncta que poſſidet ni-
ſi in faciē bn̄dixerit tibi. Di-
xit ergo dn̄s ad ſathan. Ecce
vniuerſa que habet in manu
tua ſunt: tm̄ in eū ne extēdas
manū tuā. Egreſſuſq; ē ſathā
a facie dn̄i. Cum autem qua
dam die filij et filie eius come
derent ⁊ biberēt vinū i domo
fratris ſui pꝛimogeniti nunci
us venit ad Job qui diceret:
Boues arabant ⁊ aſine paſce
bantur iuxta eos. ⁊ irruerunt
ſabei: tuleruntq; om̄ia ⁊ pue-
ros ꝑcuſſerunt gladio: ⁊ euaſi
ego ſolus vt nunciarem tibi.
Cumq; adhuc ille loqueretur
venit alter ⁊ dixit. Ignis dei
cecidit e celo ⁊ tactas oues pu
eroſq; conſumpſit ⁊ effugi ego
ſolus vt nūciarem tibi. Sed

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN